

Привредно - културне
матце
за Сјев. Далмацију

ГЛАС

Привредно-културне
матце
за Сјев. Далмацију

Годишња претплата: за чланове Матце 24 din.,
за нечланове din. 36.
Писма и новач слати на адресу:
Шибеник, поштанска преграда бр. 30.

Шибеник, 26 Јануара 1934
БРОЈ 178. — ГОДИНА VI

Власник «Привредно-културна Матца за Сјев. Далмацију»
Уредник STEVAN PROSTRAN
Телефон бр. 94. — Број чек. габина 38. 242.

НАШИ НОВИ ПУТЕВИ

На саставку Управе Матце у Шибенику говорили смо о прелому који се показује код нас и о новим путевима који се појављују пред нама. То не зависи од воље појединаца ни од жеље за кавгом, јер нико од нас није рад кавзи „ал’ је рада сиротиња раја, која харач плаћати не може“. А народ је тај „харач“ плаћао сасвим добре воље кад год се је код нас радило о народним пословима, и сдизивао се је са свиме што се од њега тражило, јер је осјећао да се ради о његовим осјећајима и тежњама. Прије рата то се је изражавало у жељи за слободом, а после рата у жељи за уређењем своје властите државе. Али кад се је прво остварило, а кад се о другом стекло увјерење да то зависи од безброј ситних и крупних послова у којима сваки има своју дужност и носи свој дио одговорности, свак се је почео повлачити својој кући и на дужност коју има у заједничком раду, јер од тога зависи благостање, задовољство и напредак лични и друштвени, национални и државни.

Развојем догађаја и стајањем прилика увидјело се је да се улоге и међусобни односи морају мијењати. Прије су се појављивали појединци који су подизали и скупљали народ на скупштине, на гласовање, на свечаности и увјек се је видјело напријед неколико изабраних људи, који су били сретни и задовољни кад им одушевљени народ плешће и одобравља, а мнозина свијета с друге стране, како се разливају после таквих свечаности својим кућама, и задовољна што се и ње заједно и незадовољна што је све то далеко од тога што њој треба, што њу ташти, и да остаје неизражено оно што јој се у души кува.

Кад људи осјетите на све стране и на сваком кораку потешкоће живљења „онда друга постаде судија“ ствари се почеше друкчије гледати и друкчијим мјерилом мјерити. Сам положај је јасно показивао сваком да се смо са обвјешном расподелом рада и са савјесним извршавањем дужности са свачије стране могу бар дјеломично савлађивати препреке и сметње. Свачија је улога при том једнако важна и сваком је морало бити јасно, да успјех у раду зависи и од њега самог, колико и од свих других. Престало је ишчекивање помоћи и милостиње од другог и наступило је само удање „у се и у своје кљусе“.

Са оваким развојем престала је и подјела на оне који заповиједају и оне који слушају, престало се је заносити са правним ријечима и врљивим обећањима, већ се је од свакога тражило да засуче рукаве и крене на посао. Тада више него икада постало је одвратно хвалиса-

ње са патриотизмом и локалним и универзалним, и сепаратистичким и интегралним, и федералистичким и унитаристичким, нарочито кад се је показало да то разбацавање са великом политиком покрива ситне рачуне и себичности појединаца из наше мале средине.

И сами смо осјећали нове дужности и нове начине рада, али смо и живе примјере гледали по разним крајевима Србије. Тамо смо срели и нашли људе, који имају једнаки осјећај прма својој кући и према својој држави, прма себи лично и прма својим друговима у раду, једнак поглед на човека, без обзира што је он по занимању. Тамо смо видјели људе чија се је срећа састојала у том, што могу сарађивати у заједници без својих рачуна и истицања, и упознали се са сељацима — најувизишенијим осјећаја и најбистријим и најварађенијим погледа, са учитељима — самопријегорним народним просвјетитељима и правим народним вођама, са свештеницима — истинским и изразитим проповједницима хришћанског духа преображавања и уздизања људи, и са другом народном интелигенцијом — која је у народу прва зато што је кадра стићи на сваки посао и на страшном мјесту постојати.

То су за нас били нови доживљаји и сазнавања за живот различит од онога код нас, кад се је све свршавало у партијском истицању, међусобном клању и искориставању туђих тековина за своје рачуне и позвали смо и к нама људе који су онамо предводили у раду, па су и нама постали вођи. Покушали смо, да и наше јавне раднике увјеримо, каква треба да буде њихова улога у народном животу, али признајемо да смо само дјеломично и врло тешко успјевали. Нарочито са политичарима имали смо рђаво искуство, јер кад смо у једној пригоди покушали да пред заједничким пословима избораве своје партијске интересе били смо одбијени и од једне и од друге странке, које су се онда „носиле по разбоју“ по Сјев. Далмацији, па смо преврели и једну и другу у увјерењу, да су далеко од народног живота и његових потреба и једна и друга и упозорили смо многе наше људе — а то најесмо радили по никаквом пакту, него по стеченом искуству и увјерењу — на узалудност таквих партијских трвења и циљева, са којима ми немамо ништа заједничког, и многи су то и сами увидјели, па је једна странка клекла одмах, а друга је сама собом мало касније ишчезла.

И наш покрет почео је вицати и органски се развијати из самих наших прилика, а други примјери давали су нам само потицаја и имали су за нас значење искуства у слич-

ним приликама. Али потражили смо сарадњу и са свима другим установама и јавним радницима, којима и јест главни задатак, да помажу народу и његовом развоју. Нажалост у много пригода увјерили смо се, да би нас радо помагали кад би ми хтјели и могли служити личним циљевима, схваћањима и интересима појединаца, а чим се је опазило да ми тако нашу улогу нити схваћамо, нити можемо вршити, почело се је на нас ваљати дрље и камење и да нијесу давно прошла стара неповратна времена свршавали би под грмилом или на ломачи, мјесто под унакрсном ватром интрига, клевета и подвала.

Наши нови путеви имају јасну полазну тачку и путоказ: из народа — са народом! Сви они који хоће тим путем да иду, моћи ће се лако заједно снаћи, разумјети и међусобно помагати.

Осјећали смо дужност да кажемо ову исповјед и пред народом и пред највећим народним просвјетитељем, организатором и ствараоцем непропадљивих народних установа — Светим Савом, који је заслужио вјечну славу и хвалу међу нама зато, што нас је ослободио и Византа и Рима и припремио народ да буде и у ropcтву слободан и самосталан, а у слободи скроман и племенит.

Свешти Сава

У склопу гора старе Херцеговине, црногорских брда и сјеничке области издиже се високи планински крај који има доминантан положај над околним долинама у свим правцима. Та крајња динарска област, кршевитих и шумовитих пејсажа — то је најстарији историјски позорница српскога племена. То је стара Рашка, којој је било средиште у долинама Лима, Ибра и Таре. Заштитена од страних завојевача својим тешко пролазним планинама, удаљена од сваког непосредног утицаја са истока и запада, Рашка је по географском положају била у средишту српских земаља и етнички најчистија српска област. У њој су живјели физички најјача, најплоднија и најекспанзивнија народна племена, из којих су кроз вијекове текле миграционе струје и плавиле својим насељима сусједне области.

По опису домаћих и страних хроничара, Срба Рашани су били махом људи од снаге и моћи, крупни, витки и еластични, лица пуног израза, јаким јабучица, соколових очију: најљепши људски сој на цијелом Балканском Полуострву. Сви од реда били су сточари и хранили се поглавито млијечним и биљевним производима. У мирисавој планинској атмосфери, код њих се стално развијао горштачки култ слободе и здрави патријархални морал, пуно оптимизма и полета. То је био морал младе расе, пуне свјеже крви и нетаквуте енергије; морал чест, витешки, често са отмијеним особинама, с дубоким осјећањима за правду, за истину, за заједницу и отаџбину; са хероизмом и пожртвовањем за највеће идеале људског рода, а који нису престјали ни пред најдрагоцјенијим жртавама.

Велики значај Рашке и преимућства њеног становништва процијенили су и схватили правилно: велики жупан Стеван Немања и његов најмлађи син св. Сава. Први је успио да упути ратничке склоности и ратничке способности рашког становништва на оснивање снажне српске

државе, а други да наврати његове моралне способности на стварање самосталне српске културе и цивилизације. Тако је Рашка постала колијевка српске државне мисли у средњем вијеку. Српску државну мисао у Рашкој Немања је створио физички, а св. Сава духовно. Немања је тој мисли дао тијело, а св. Сава душу. Немања је створио политичко, а св. Сава духовно јединство српског народа у средњем вијеку. Свој задатак св. Сава је извео као генијални државник, организатор и цивилизатор.

Као црквена личност средњег вијека св. Сава је природно дошао до концепције да се духовно јединство српског народа може извести само помоћу јединствености вјере и самосталности српске цркве. Али самостална српска црква захтијевала је и потпуно самосталну српску државу. Требало је, дакле, остварити самосталност једне и друге. Стога се св. Сава, у споразуму са својим братом великим жупаном Стеваном, примао најтежих државних послова и равних дипломатских мисија, у којима је показао своје велике државничке способности. Таквим радом Рашка је постала краљевина, а српска црква самосталном. Титулу првога српског архиепископа св. Сава је год. 1219 лако добио, али потпуно самосталност српске цркве изградио је с огромним напором. У том остваривању своје највеће идеје св. Сава се је прослвио као организатор коме нема равна у цијелој нашој историји.

На повратку из Никеје, св. Сава је свратио у Свету Гору и ту припремио законодавне књиге за српску архиепископију. Сједиште јој је смјестио у задужбини свога брата, у манастиру Жичи. Затим је архиепископију подјелио на епископије и на њихове пријестолу поставио поуздане људе. Његовим заузимањем, саградило се врло много богомоља, не само од камена него и од дрвета, само да се народ подигне у побожности. Цијелој организацији српске

176-177.
...središte
...suprotnom
...aktične ko-
...zuma neče
...je i sam
...mom htjeo
...u varošici
...stigao.
...zubima
...Rimu jedan
...matereni već
...zaciju kod
...njim atrak-
...vjetak sa
...ida zubima,
...le lance, za-
...i zubima da
...dubine naj-
...časovničar u
...aroli. Umje-
...love časov-
...no zubima.
...postajali sve
...na raskinuo
...za časovnik.
...one atrakcije
...ubima, veza-
...il sa sedam
...ni teret.
...ca kao
...utor,
...imunskoj va-
...iješila je ne-
...tare poraske
...umjesto njih
...Opšitna se
...jesnije u pri-
...e u službi, i
...e naplaćivati
...teresanito je
...vanim pore-
...vanskoj varo-
...ata madžarska
...ja je postije
...la i kao č-
...jeb. Grofica
...službu op-
...platom.
...ne ruke
...drugim prou-
...vijek koji puši
...kama i noga-
...tura u prstima
...n-đva U isto
...vni prilika i
...va pojava se
...na simpatični
...medu ostalog,
...rvotok i tem-
...ovo smanje-
...ruku i nogu,
...em zdravlju i
...itu žetinu re-
...spananju
...zine spananja
...paratos iz lon-
...Ova korijasta,
...— najljepše
...aču — sprava
...mjeseca. Ova
...sv nadzornici
...je uginita. Ali
...je utvrđeno
...joј organizam
...loniše i da će,
...o spraviti. Do-
...i spananju,
...i takođe jedna
...su.
...privredno-kulturne
...Stevan Prostran
...ice.
...je — Šibenik
...la, Čikato.

Državno
Arhivno
Prig. 24/1/34
Lp. 178

GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ DIZDORIC
ŠIBENIK
SIBENIK
OSIJEK

крвке, koju je provodio s velikom energijom, sv. Sava je dao potpuno nacionalni karakter, jer je u crkvenu hijerarhiju uzimao samo Srbe. Odmah po dolasku u Srbiju, on je sazvaо велики сабор у Жичи, на коме је развио програм своје црквене и просвјетне политике. У својој великој бесједи он је том приликом нарочито нагласно двије крупне ствари. Прва је православни и национални карактер, а друга морална и просвјетитељска мисија српске цркве. На тај начин св. Сава извео је духовно јединство српског народа и створио тако чврсту организацију српске цркве, да се она потпуно срасла с народном душом у нераздвојну целину за вјечна времена.

Заслугом св. Саве држава славних Немањина добила је најјачи ослонац у својој народној цркви, а српски народ будну чуварницу духовне слободе и својих највећих идеала кроз вијекове. Српски владари и српска властела показаше своју захвалност и оданост светосавској цркви подизањем безбројних цркава и манастира, који постадоше средишта духовне, просвјетне, књижевне и уметничке активности наших предака у средњем вијеку. И у тим манастирима „наших старих цара задужбинама“ српска уметност била је достигла свој најљепши процват. У то доба — какао је тачно руски археолог Ковдаков — „Србија бјеше у својим манастирима сабрала најравнорсније претставнике православне иконографије и она је пронаводе своје уметности слала на Атос, са којим је била у најприснијим везама, у Бугарску, у Буковину, у Галицију, у Влашку и Молдавију“. Српска уметност имала је утицаја чак и на уметност далеке Русије. За развитак те старе српске уметности св. Сава је дао први примјер и прве основе. Он је постао наш први и најдаровитији биограф, који је у формама грчке културе изразио народну мисао. Он је добио немаре и уметнике из Грчке, који су градили и украшавали наше најважније манастире: Хиландар, Жичу, Студеницу и можда Милешеву. Он је био велики и убједљиви проповједник хришћанске мисли, први просвјетитељ и први учитељ нашег народа.

Дјела св. Саве велика су и разноврсна, али његова личност још је већа. Његову личност треба цијенити нарочито по величини жртава које је учинио за народ, цркву и државу. Његово одрицање живота има карактер праве апостолске жртве. Он је у раној младости оставио злато, перфиру и раскошни живот на богатом двору оца свога, ушао под хладне сводове манастира и спустио се у дубоке слојеве свога народа. Његову чедност није оскрнавља ни авантура ни свјетска мисао, и он је ту своју авђеоску чедност носио цијелога живота као што крн носи своју бјелину и не знајући за њу. Његов вјерски занос није имао везе с маштом, него са дубоким осјећањима; он није имао халуцинације, него само дубоке религиозне емоције. „Вјера га је начинила тјелесно и духовно лаким: своје тијело није осјећао, а у дух му није улазила сумња. Његово вјеровање било је толико савршено, да су му осјећање и мисао имали један израз. У Светој Гори, у Србији, на путу, у свetim мјестима, св. Сава је живио на исти начин: вјечито загријан унутрашњом ватром која му је сведужности чинила лаким и дје-

пим“. Имао је природу пророка у чијим се рукама мач истине подизао без милосрђа. То је био сијач великих истина, као и народ који му је увијек био у врх мисли. С народом је и иначе имао сродства: у једноставности живота, у чедности, у тврдоћи убјеђења и у страху од порока. Св. Сава је око себе сјао оптимизам рада и чинио силан утицај на људе.

Захвални народ га је још за живота унјо у легенду. Његов биограф Теодосије, који је писао своје дјело, кад је још било људи коју су св. Саву лично памтили, говори о њему овако: „И не само њиме самим него и именом његовим, да и прости људи у домовима и горама, пасуња стада, помузавања млијеко, и не требају сиршита, доста је само рећи: — Сазива те молитва покиселала! — и одмах с гласом сирење би се усирало и млијеко укиселило и врло добро било“. Легенда створена око личности св. Саве прешла је постепено у мит, јер по народном вјеровању св. Сава не учествује само у свакидашњем човјековом животу, него се још бори и са вишим мрачним силама. Он је праведни судија, али и чудотворац. Највећи принципи религије везују се за његово име: он шири љубав и светост, дијели правду и истину, брани нејакe и убоге, штити у невољи и води у животу. У народу постоји и то предање, да је св. Сава још жив „к'о света Анђео и свети пророк Илја“, да је „и сад на земљи, али га ми не видимо“. Мит о св. Сави задобио је тако љепоту старих хришћанских легенда. Та љепота је могла кроз вијекове да грије цео наш југословенски народ, да заноси, дакле, чак и наше муслимане и католике.

проф. М. Лежанћ

Promet Poštanske štedionice u decembru 1932 g.

Beogradska „Politika“ donosi da je u decembru prošle godine štednja kod nas uspješno napredovala. Pristupilo je 3855 novih ulagača, tako da sada kod Poštanske štedionice ulaže 264.515 lica, a suma uloga porasla je za 27.452.343:51 dinar i iznosi krajem decembra 564.103.125:20 dinara.

U čekovnom prometu otvoreno je 158 novih računa, tako da sada ima kod Poštanske štedionice i njenih filijala ukupno 23.384 čekovna računa. Promet po tim računima u mjesecu decembru iznosio je din. 5.293.035.996 i 63 para, od čega je izvršeno prenosom bez upotrebe gotovine, 49,08 posto. Stanje uloga po čekovnim računima krajem decembra iznosilo je dinara 1.158.253.405:52.

Ukupni uložci kod Poštanske štedionice premašuju 1.722 milijuna din.

Osnivanje Fabrika aviona u Jugoslaviji

Zagrebački list „Jugoslovenski List“ javlja da su u Lionu završeni pregovori o osnivaњу nove avionske fabrike u Jugoslaviji. Za ovu novu fabriku zainteresovalo se finansijsko aeroplansko preduzeće u Lionu „Vleris“, a sa jugoslovenske strane radi na osnivaњу nove fabrike neki ugledni industriјалци. Vjeruje se da ће nova fabrika aviona moći godišnje да ладерује 800 до 1000 авиона. Фабрика би отпочела рад у пролеће 1934 године, а била би смештена у близини Београда. У начелу, између наших индустријалаца и француског предузећа већ је постигнут потпу споразум и сада је само преостало да се утврде још неке појединости.

Razgovori neugodni

Gospodinu

Stevanu Prostranu

uredniku lista „Glas“

Šibenik

U Vašem listu „Glas“ od 4 januara 1934 Broj 176-177, godine VI na strani 6.oj u I.ome i II.ome stupcu izišao je članak sa naslovom „Razgovori neugodni“. — Primorskoj Finansijskoj direkciji Split — Sreskom sudu Biograd na moru i Poreskim upravama u Biogradu i Benkovcu“, potpisanim od protojereja Prostran Stevana, crkvenog tužioca Eparhije dalm., urednika „Glasa“.

U istome članku između ostaloga u II.ome stupcu stoji:

„Znam samo toliko, da su moji stari roditelji bili pozvani na ročište i da im je gospodin sudija dao razumjeti kako mu nije nimalo pravo što sam ja došao da se o stvari obavijestim, i dao im je razumjeti na način, kakvim je sa Morlacima razgovarao kakav Mladaca, koji je pred tri vijeka sudio u ime Prevedrog Principa. Time se evropski revanširao meni, balkanskom Morlaku, što sam bio kavalir, pa ga, prigodom moje posjete Sudu, ni jednom riječju nisam apostrofirao — čak ga ni posjetio nisam da ga ne bih stavio u situaciju, da brani jedan postupak koji se obraniti ne da“.

Pošto se taj pasus odnosi na mene, izvolite u smislu čl. 26 i 27 zakona o štampi donijeti slijedeći ispravak:

Ne odgovara istini, da sam ja dao razumjeti roditeljima Gosp. Prostranu, da mi nije nimalo pravo, što je on (Gosp. Prostran Stevan) došao, da se o stvari obavijesti, nego sam naprotiv odmah sa strankama i glavaram se sastavio novi imovnik, te ga sa jednim dopisom prosljedio Poreskoj upravi u Biograd n/m, o čemu postoji dokaz u spisima A 57/29 ovoga suda. Ističem dapače, da sam i samome Gosp. Stevanu Prostranu, koji je predlog za svoga oca učinio na 16 VIII 1933, pred sudskim oficijalom Boškovićem kazao, da ću stvar odmah uzeti u rad, što sam i učinio, te pozvao stranke sa glavaram za 30 VIII 1933 a već 9 IX 1933 poslao sam novi iskaz Poreskoj upravi u Biogradu n/m, popraćen sa dopisom, kako sam već istakao. Ne odgovara istini, da sam ja sa roditeljima Gosp. Stevana Prostran razgovarao na bilo kakav drugi način, nego sam naprotiv sa istima razgovarao onako, kako se pristoji jednome sudiji i po odgoju i položaju, da razgovara sa strankama.

Prema tome ne odgovara istini, da sam se ja na bilo kakav način revanširao gđinu Stevanu Prostranu, kao balkanskom Morlaku, jer nisam imao razloga, a i kad bi bio imao razloga, nebi to bilo učinilo, jer mi to ne dozvoljava ni odgoj ni položaj u službi.

Ovoliko u pogledu ispravka, a što se tiče same uvrede, koja mi je nameštena odnosnim pasusom, to će gosp. Stevan Prostran napose odgovarati pred sudom.

Unapred zahvaljujem i bilježim se sa štovanjem.

Mladaca Ćiro
sudija sreskog suda u Biogradu n/m.

Svojim ispravkom g. Mladaca mi je pružio podatke o tome, što je sud uradio po spornom predmetu poslije moje intervencije. Ja bih mu zato mogao biti blagodar, kad to ne bi dolazilo sasvim post festum, u zlo doba kad mu vrijeme nije. Zato je gospodin ispravljач navedene podatke mogao slobodno zadržati u arhivi.

Što se pak tiče „uvrede“, za koju mi g. Mladaca prijeti sudom, imam da kažem ovo: ako g. sudija može da razumije motive one iskonske presude, koja se pri samom rođenju udara na čelo svakom Morlaku: „Krst nositi vama je sudeno; borbu biti s svojima i s tuđinom“, on će svakako znati da je nas ta sudba tako dušmanski zaštićevala, da smo mi davno izrasli iznad svakog dohvata prijetnje, koje ne tangiraju našu savjest. Jer g. Mladaca i svi oni koji poslije njega dođu u ovu rubriku, treba da znaju, da sam ja ovdje prije urednik, pa onda sin Tome Prostrana, — čiji sam slučaj potegao samo zato, što mi je bio prvi na ruč i in flagranti! — i da mene kao takoga više interesuju moralnopravni nego zakonskopravni principi, sve dotle dok se za ove ima ko starati. A da li ću ja snositi posljedice kad se ova dva principa sukobe na mojim leđima, to bih mogao da pitam kao privatni čovjek, ali kao urednik neću i ne smislim, ma kako to kome čudno izgledalo.

Stevan Prostran

Kontingent za jugosl. maslac u Njemačkoj za 1934 g.

„Politika“, Beograd, donosi da je od strane Njemačke dodijeljen Jugoslaviji specijalni kontingent od 240 kvintala maslaca za cijelu 1934 g., odnosno 20 kvintala maslaca mjesečno.

Uvoz ovog maslaca u okviru dodijeljenog kontingenta u Njemačku iz Jugoslavije može se obavljati samo na njemačkim pograničnim carinarnicama u Salcburgu i Bodenbahu.

Stočni sindikat u Čehoslov. odredio je kontingente za febr.

„Jugoslovenski List“, Zagreb, javlja da je čehoslovački stočni sindikat već odredio kontingente za uvoz svinja u mjesecu februaru ove godine i to 5000 komada svinja i 3000 kao rezervu. Stočni sindikat izražuje sada plan za izvoz putera, masti i jaja za cijelu 1934 godinu. Uvoz će biti znatno ograničen jer je domaća proizvodnja ako porasla.

Povećanje jugosloven. izvoza u Poljsku

„La Bilgari“, Sofija, donosi obavještenje da se izvoz jugoslovenske robe u Poljsku osjetno povećao blagodareći odličnom funkcionisanju poljskog-jugoslovenskog trgovinskog komiteta. U posljednje vrijeme Poljska je uvećala naročito veliku količinu sirovih i štavljenih koža.

Mliječnost kod radnih krava

U Njemačkoj je na jednom poljoprivrednom dobru pravljen pokus, kako utječe rad na mliječnost krava, koje rade. Ustanovljeno je, da krave, koje rade lagan posao, daju više mlijeka i bolje kvalitete nego one, koje ne rade ništa. Ali i one krave, koje se upotrebljavaju za teške radove, daju manje mlijeka i slabije vrste od onih, koje rade lagane radove. Prema tome krave muzare mogu se upotrebljavati za radove bez štete za količinu i vrstu mlijeka, ali samo za lakše radove. Razumije se da se kravi, koja radi, moraju povećati obroci hrane.

Požurite s pretplatom za 1933 godinu, jer će vam biti teško kad se dvije godine sustignu. Sramota se obliženiti i upustiti ovako jeftin list, Niko se ne može pravdati da nema čime da plati, jer mi od siromahad ne tražimo odjedanput.

Пажња Владике Иринеја сужњима и болесницима

Божић је празник дома и огњишта, празник бадњака, породичног жагора, божићне свијете и чеснице, — и домаће печенице, — празник чија се голема радост претвара у тежак бол чим се он избади из те интимне породичне средине. Зато није и мало тешко расцвијелити и расплакати и најокорелијег сужња у тамници и болесника у болници, кад га Божић затече међу вијема четири зида, тамничке или болничке зграде, које су по својој намјени голема супротност божићној радости.

Потакнут тим сазнањем Владика далматински Њ. Пр. г. Др. Иринеј сјетно се о минулом Божићу сужња у шибеничкој тамници и болесника у болници, приредивши им врло пријатно изненађење.

Овом приликом Владика је учинио своју званичну посјету тамничкој капели. У седам и по сати божићног јутра служена је у капели служба Божја, којој је присуствовао преосв. Владика. Њега су сачекали и литургији присуствовали: претседник суда г. Др. Пазини, његов савјетник г. савјетник Валес, шеф Државног тужноштва г. Бурчић и старешина среског суда г. савј. Бајло.

Љубавношћу и позивом претседника г. Дра Пазини-а било је омогућено да се за православне сужње спреми заједнична софра са божићном свијећом, у једној заводској ћелији. За ту софру преосв. г. Епископ је покловно 25 оброка хљеба, вина и божићне печенице и цигарета. После службе Божје, на којој је прочитана владицина посланица, сужњи су са гостима сиили за трпезу. Уз божићну пјесму и марш тамјана свијећу је запалио најстарији сужњак, а потом је претседник г. др. Пазини, у улови домаћина, поздравно г. Епископа, одржавши одуљи говор, са неколико лијепих и значајних рефлексја о сарадњи божанске и људске правде, на великом дјелу моралног савршавања рода људског.

Преосв. Владика се срдечно захвалио г. Претседнику, а потом упутно неколико ријечи сужњима, честитајући им Весели празник. Одржавши се с овима, г. Епископ је био пријатно изненађен доручком што га је њему и пратњи са осталим гостима припремио г. Претседник. Извинивши се најљубезније због престојеће службе Божје, г. Епископ се опрости, пријатно дирнут љубавношћу и пажњом г. Претседника и остале госпде.

Сужњи су међутим, иако под надзором, провели ручак у правом правничком расположењу. Уз божићну пјесму разумије се да није прошло без здравце; било је и суза изазваних сјећањем на породицу и пажњом „преосвјештеног оца владике“ овом истом приликом, владика Иринеј је, добротом и љубавношћу шефа бановинске болнице г. Дра Макиеда, подијелио болесницима 40 оброк хљеба и божићне печенице са цигаретима.

Претплатници — дужници

Крајње је вријеме да учините своју дужност и да пошаљете претплату за 1933 год. — Ко није у стану све одједном, може и у два пута. Тежаци којима ни то није могуће за које вријеме нека се јаве кртом, као што су многи урадили, па ћемо их радо приčekати. Али примати лист, не плаћати га годинама и cutати, то није башно.

Претплата за „Глас“ за 1933 годину

Ostojić Đ. Stevan, Split	Din. 36
Krunić Đuro, čin. Privil.	" 36
Agr. Banke, Beograd	" 36
Dobrota Božo, Bratiškovci	" 36
Kutlača Ilija, Split	" 24
Triva J. Miloš, škol. nadzornik Šibenik	" 24
Prota Sergije Urukalo, nar. poslanik	" 24
Tane Kalanj, škol. nadzornik Benkovac	" 24
Medić Ruža, učiteljica Padene Crkvena Opština, Imotski	" 36
Mihail Dadić, zidar, Šibenik	" 18
Dragičević Nikola, sveštenik, Imotski	" 36
Čošić Petar zemljoradnik, Kosovo Dilm.	" 20
Torbica Ilija, Kistanje	" 24
Galca Špiro, Kakanj	" 36
Gubenko Vasilij, švmski ref. Benkovac	" 36
Dr. Konstantin Dobrota, advokat, Skradim	" 24
Jelača prota Mihailo, Đevrske Vujatović Mirko, paroh, Smoković	" 24
Malešević Ljubica, Kistanje Vučković Špiro, Šibenik	" 24
Knežević Petar, Slivno	" 26
Knežević Obrad, načelnik, Benkovac	" 24
Nanić Todor, trgovac, Žegar	" 24
Magud B. židar, paroh u Kull-Atšgici	" 24
Đujić Momčilo, svešt. Strmica	" 24
Raketić Nikanor, um. profesor Bogosloviје	" 24
Đenaro Delorko, trg. Obrovac	" 40
Lazar L. Tadić, Imotski	" 40
Crkveni Sud, Prilzen	" 36
Đuro Vojvodić, Kula	" 36

Članarina za Maticu za 1933 godinu

Krečak Nikola p. Sime Žagrović	Din. 12
Kutlača Ilija, učitelj, Split	" 12
Lakić Dušan, učitelj, Blišani	" 12
Prota Sergije Urukalo, nar. poslanik	" 12
Kalanj Tane, škol. nadzornik Benkovac	" 12
Torbica Ilija, Kistanje	" 12
Dr. Konstantin Dobrota, Skradim	" 12
Jelača prota Mihailo, Đevrske Vujatović Mirko, paroh, Smoković	" 12
Malešević Ljubica, Kistanje	" 12
Knežević Obrad, načelnik, Benkovac	" 12
Nanić Todor, trgovac, Žegar	" 12
Đujić Momčilo, svešt. Strmica	" 12
Raketić Nikanor, um. prof. Bog.	" 12

Prilozi za Maticu

Ostojić Đ. Stevan, Split	Din. 4
Krunić Đuro, čin. Priv. A. B.	" 14
Kutlača Ilija, Split	" 2
Malešević Ljubica,	" 5
Magud Božidar, paroh Kulski prigod. smrti. S. Bjelica	" 20
Đujić Momčilo, svešt. Strmica	" 14
Raketić Nikanor, um. prof. B.	" 14

Prilozi za Đački dom

Prota Sergije Urukalo, nar. poslanik	Din. 64
Tane Kalanj, škol. nadzor. Benkovac	" 64
Prota Stevan Prostran, prig. smrti. Stev. Bjelica, katihete Split	" 20
Prota Mihailo Jović, Šibenik, prig. smrti S. Bjelica	" 20
Prota Milan Macura, Šibenik, prig. smrti S. Bjelica	" 20
Prota Ljubomir Vrcelj, Split prig. smrti S. Bjelica	" 20
Prota Mihailo Jović, prigod. smrti Mil. Jovića iz Kulina	" 20
Prota Stevan Prostran, prigod. smrti Milana Jovića iz Kulina	" 20
Pavle Zelčić, paroh, prig. smrti Steve Bjelica	" 20
Raketić Nikanor, um. prof. B.	" 50

SEDMIČNA KRONIKA

DOMAĆA

Pred šibenskim Okružnim sudom bilo je 22 decembra 1933 suđenje Špiri Ogari iz sela Muškovca i Gavri i Lazi Veselinoviću, koji su bili optuženi da su bili jataci razbojniku Nikoli Miljkoviću, poginulom u Velebitu. Sud je optužene oslobodio, jer im se krivica nije mogla dokazati.

Pred Okružnim sudom u Beogradu bilo je zadnjih dana suđenje bankaru-ubici Mihailu Markoviću zbog ubistva trgovca pok. Đorđa Stankovića. Marković se je branio da nije on izvršio ubistvo, nego pok. Nikola Miljković, a on da je pomogao mu samo oko sakrivanja leša. Pred sudom je čitano i pismo pok. Nikole Miljkovića upućeno šefu krivične policije u Beogradu još dok se je Miljković krio po Velebitu. I Miljković tvrdi u pismu da nije ubio Stankovića on, već Marković, a on da je pomogao oko sakrivanja leša. Sud je stekao uvjerenje da su ubistvo izvršila obojica zajednički, i osudio Markovića na smrt.

Arnautin sa Kosova iz sela Jezerca, Azem Šemsudin, siromašni seljak, dobio je preko svoje opštine obavijest da je postao nasljednik svoje kćeri Djuzaida, koja je umrla u Americi. Nasljedstvo iznosi 67 milijuna dinara. Sedamnaestogodišnja Djuzaida pobjegla je od kuće još prvo svjetskog rata. Roditelji su vjerovali da je negdje nastradala i zglavila, te su joj bili podigli i nadgrobni spomenik. Po bijegu iz doma ona je pješke došla u Skoplje, gdje je služila, zatim je prešla u Beograd, i kako je imala divan glas upisala se je u neku muzičku kapelu (pjevačku družinu). Ta je družina napredovala zahvaljujući najviše njenom divnom glasu, te je prešla u Carigrad. Ona je postala glasovita pjevačica, i uz to vrlo lijepa, te se je u nju zaljubio jedan Amerikanac, Lukus Henderson, veliki carigradski izvoznik i posjednik plantaža kafe na Ceilonu. Po smrti ostavio je sve svoje imanje ženi Djuzaidi, jer nije imao nasljednika, a pošto je i Djuzaida umrla to imanje dobili su sad njeni roditelji, siromašni Arnauti.

Radosav Živulović, zemljoradnik iz sela Krnjave kod Velikog Orašja, poplo je u jednoj kafani veliku količinu rakije i dočkan pošao kući. Pijan je pao u jedan jarak i tu umro. Ljekari su utvrdili da je smrt nastupila usljed trovanja alkoholom. Alkohol, koga ima dosta u vinu, a još više u rakiji, otrovan je i opasan ako ga se više popija. Treba se čuvati od prekomjernog pića.

Risto Gačo iz sela Bloska kod Sarajeva, 75-godišnji starac, ima 9 sinova, tri kćeri, i 45 unuka i prauunuka. Najstarijem sinu mu je 54, a najmlađem 20 godina. Otac i sinovi se međusobno vole i paze, ali ne žive u zajednici. Stari Risto je udovac i on po svojoj želji živi sad kod jednog sad kod drugog. Svi su čestiti ljudi i vrijedni seljaci, a otac im je poštovan u cijelom selu. Tako je kad Bog daje blagoslova.

Na dan Očeva Beogradska opština odjenula je pet stotina siromašne beogradske djece, a razna humanitarna društva u Beogradu odjenula su još nekoliko stotina siromašne djece.

Marko Čuljković iz Bijelog Polja, poznati ratnik i graničar, nekadašnji barjaktar crnogorske vojske, bio je pošao od kuće do tora da nahrani ovce. Kako je bila velika vijavica na putu je pao i smrtao se.

STRANA

Jugoslavenski poslanik u Sofiji, g. Vučković, premješten je u Budimpeštu. Članovi diplomatskog kora i lični prijatelji priredili su mu, prije odlaska, oproštajnu večeru, kojoj su prisustvovali i pretsjednik bugarske vlade, g. Mušanov sa nekoliko aktivnih bugarskih ministara. Ovom prilikom, g. Mušanov je dao priznanje g. Vučkoviću što je teške momente svoje službe u Sofiji umlo da podnese sa mnogo takta i time znatno doprinio što je došlo do poboljšanja između Bugarske i Jugoslavije. Bugarska štampa ističe da je njegovo veliko djelo što je došlo do posjete bugarskog Kraljevskog Para jugoslavenskom vladaru, čime je udaren novi put u odnosima između naših dviju susjednih i slovenskih zemalja. — Poslije umjetnika iz grupe „Oblik“, i poslije akademskog pjevačkog društva „Obilic“, posjetili su Sofiju i predstavnici jugoslavenskih književnika iz Pen-kluba. Bio im je priredan veoma srdačan doček. I ovom prilikom došlo je do izražaja potreba što uže kulturne saradnje između naših dvaju bratskih naroda, jer će se samo na taj način uspjeti da se riješe i ostala pitanja između naših država. Usvojila se rezolucija o zajedničkim godišnjim konferencijama jugoslavenskih i bugarskih Pen-klubova, koje će se održavati naizmjenično u Beogradu, Zagrebu, Ljubljani i Sofiji. Ove godine prve takve konferencije održaće se u Beogradu ili u Ljubljani.

Državni potsekretar u italijanskom ministarstvu inostranih djela, Suvič, posjetio je Beč u dokaz naročito prijateljskih odnosa između „Austrije Italije“. Ova posjeta imala je za cilj da ojača kancelara Dollfusa u njegovoj borbi sa hitlerovcima, i da upozori prevratne elemente u Austriji da nemaju računati samo sa bečkom nego i sa rimskom vladom. Italija neće nikada pristati da se Austrija briše sa veropske karte. Osim toga, ta posjeta u uskoj vezi sa Musolinijevim planom o privrednoj saradnji između Austrije i Mađarske. — Kancelar dr. Dollfuss namjerava uputiti ovih dana, kako novine javljaju, jedan memorandum u London i Pariz, u kome će tražiti da pored Italije garantuje nezavisnost Austrije još i Engleska i Francuska.

Francuski hidroavion sa tri motora „Emrod“, ponos francuske aviacije, koji je letio iz Indokine u Pariz, u blizini mjesta Korbnijs u Francusko zadesila je katastrofa. Iznenada je buknuo požar i aparat se srušio na zemlju, a sva lica, njih devet, našli su smrt. Među njima bio je guverner Indokine sa gospodom i direktor civilnog vazduhoplovstva u Parizu sa gospodom. Ova katastrofa silno je odjeknula u čitavoj zemlji i zbog toga proglašen je bio dan narodne žalosti jer je Francuska izgubila glavne organizatore svoga vazduhoplovstva.

U blizini Staljingrada u Rusiji došlo je do teške željezničke nesreće, koja nadmašuje nedavnu željezničku katastrofu u Francuskoj. Do nesreće je došlo što je teretni voz uslijed magle naletio svom brzinom na osobni voz koji je također išao punom brzinom. Sudar se desio na jednom visokom nasipu, te se čitav osobni voz sruvao u provaliju. Tom prilikom poginulo oko 300 putnika, a ranjeno ih je nekoliko stotina.

Upala vimena kod govoda

Veoma često pojavljuje se kod govoda katar vimena. To je površinska upala sluznice izvodnih kanala vimena. U pravilu oboli samo jedna četvrt vimena, a rijetko sve četiri na jedanput. Da možemo čuvati kravu od toga oboljenja moramo znati koji sve uzroci mogu dovesti do tog oboljenja. U većim slučajeva oboli vime od upale usljed zaraznih klica, koje su ušle u vime. Naročito kad se vime hotimice ili nehotimice ne izmuze nasele se ove zarazne klice lako Mora se naročito naglasiti, da ovakova upala rado nastupa iza prehlade vimena na pr. iza pranja hladnom vodom ili u stajama u kojima vlada propuh. Poznat je jedan slučaj, gdje je u jednoj inače veoma čistoj staji često nastupala ovakova upala vimena i to baš poradi toga, jer su dnevno prali vimena s velikim količinama hladne vode. Oboljenja su se odmah prestala pojavljivati, čim se pranje vršilo u manjem opsegu. No upala može nastupiti i usljed drugih razloga. Tako može doći do upale vimena i onda, kad ima drugdje na tijelu kakova upala kao na pr. upala maternice.

Za stočara je veoma važno da pravovremeno opazi tu upalu, tako da može odmah poduzeti potrebne mjere za liječenje. U većini slučajeva nema na početku oboljenja na vimenu velike promjene. Vime je lako otečeno i toplije no inače. Osim toga je koža na vimenu nešto crvenija, a za vrijeme mužnje pokazuje životinja i laganu bol. Inače može opće zdravstveno stanje biti nepromijenjeno. Kad postoji laka groznica i životinja nešto slabije jede. Količina mlijeka je smanjena. Kod lakih slučajeva mlijeko može u početku sasvim običan izgled. No u težim slučajevima je mlijeko više vodeno, modrikasto-blijedo, pomiješano s većim ili manjim krpicama. Često je i sluzavo, a u iznimnim slučajevima može biti krvavo i mutno. Pusti li se ovakovo mlijeko da stoji, to se na površini izuči sloj vrhnja — žute ili žuto-zelene boje. Na dnu se staloži zeleno-žuti sluzavi i gnojni talog. Može se dogoditi, osobito ako se ovakovo bolesno vime ne uzme, da se usljed sluzavog iscjetka začepi izlaz sise, pa se nakupi gnoj na jednom mjestu. Tu onda možemo pod općom osjetiti veću ili manju čvorove.

Katkad mogu ovakovi slučajevi katara vimena proći iza par dana sami od sebe. No u većini slučajeva ako ne poduzmemo potrebne mjere može ta lagana upala preći u drugu mnogo težu. Stoga treba odmah pristupiti liječenju.

Liječenje je u početku sasvim jednostavno. U prvom redu moramo nastojati da je vime prazno, stoga moramo bolesno vime više puta na dan temeljito izmasti. To je najglavnija stvar. Osim toga treba u početku na vime stavljati hladne obloge. Oblog mora biti stalno hladan pa ga moramo češće nakvasiti hladnom vodom. To su mjere koje treba odmah u početku provesti. No ne pomognu li one kroz par dana treba odmah otići do veterinara, da on odredi kako će se dalje liječiti. Kod bolesti vimena ne smijemo mnogo čekati, jer starije upale vimena ostavljaju za sobom uvijek posljedice i time umanjuju vrijednost krave.

Za liječenje je najbolje, da se čim prije obratimo na veterina.

Redakcija lista završava se ponedjeljkom uveče; do tog roka imaju da stignu rukopisi.

Tovljenje svinja sa bobom

Mlado svinjče sakuplja na sebe u glavnom meso. Naročito tada mu ojača mišićje, kada se može u obilnoj mjeri gibati, osobito na paši, a ima kod toga hranivu krmu. Bjelančevina, sadržana u hrani stvara mišićje, koje čestim gibanjem i rovanjem u zemlji postaju još snažnijima. Na taj način pak mišićje čine dobar temelj pri tovljenju za nakupljanje sala. Što je snažnije mišićje svinjčeta, prije nego se započne tovljenje, to će izdašnije ispasti samo tovljenje, koje će, ako ispravno postupamo, biti i jeftinije.

Međutim u današnjim prilikama nemaju svinje uvijek dovoljno mogućnosti, da čestim gibanjem vani ojačaju, jer nije kao nekada svagdje zgodna, da se svinje istjeraju na pašu, pa u takovom slučaju nemaju dosta jake mišice u vrijeme, kad počinju da se tove. Zato je današnjem gospodaru često više nego ikada potrebno, da se stara o tome, kako bi prasadi ojačale mišice, a to može postići, ako krmu dodaje što više bjelančevine. Takova pak kрма bogata bjelančevinom je konjski bob, koji sadržaje 19.5 posto čiste bjelančevine (dušičnih hranjivih tvari) uz 44.1 posto škroba, 1.2 posto masti, a osim toga je bogat vapnom i fosforom. Nasuprot tome ima ječam samo 6.1 posto čiste bjelančevine, kukuruz 6.6 posto, a zob 1.2 posto. Prema tome imade bob oko tri puta toliko bjelančevine kao žitarice, pa se zato pokazao dobrim za tovljenje mladih svinja. Dodaje li se bob ostaloj hrani, može se krma oskudna bjelančevinom bolje upotrebiti. Samo treba imati na umu, da konjsku bob jednako kao i druge komušarke svinje teško probavljaju i lako se zatore, što obično gospodar ni ne primjeti prije, nego li svinja od toga dobije vrućicu; a baš svinja za vrijeme tovljenja mora imati dobru probavu, jer inače prijeti opasnost, da ugine. Radi toga treba početi sa malim obrokom boba, koji se svinjama obično pruža na sitno zdrobljen i odmah pomiješan u vrući krumpir, da nabubri, ili ga se pruži kuhinog, našto se izmiješa, a tek zatim se pomiješa sa korucom. Svinje se davati najviše 1 kg dnevno svakoj svinji. Tamo, gdje nema mliječnih otpadaka za mlade svinje, koje su određene za tovljenje, može ih bob donekle nadomjestiti, premda se od mliječnih otpadaka uz istu količinu bjelančevine svinja bolje utovi.

Ubio vuka sjekiricom

Seljak Petko Ristić iz sela Roždena blizu Kavadara u Južnoj Srbiji vraćao se je iz svoje kolibe kući. Na jednom ga napadne cijeli čopor vukova, i jedan mu vak skoči na leđa i uhvati ga za vrat. Petko u borbi uhvati ga za rep i zbacil sa sebe, i kako je imao u ruci sjekiricu, udari ga njome i presječe mu hrptenjaču. Vuk pobjegne jaučući, a ostali vukovi preplaše se i negnu za onim ranjenim, i tako Petko umakne. Ranjeni vuk nakon dvjesto koraka pao je, a ostali ga vukovi rastragaju.

Poslije 18 godina.

Franjo Terki rodom iz Brodskog Stupnika vraća se u otačinu nakon punih 18 godina ratnog zarobljeništva. On je u početku svjetskog rata zarobljen na ruskom frontu, i sve dosad bio je u Sibiru na kineskoj granici. Sad se povraća sa ženom i peterom djece, jer se je u ropstvu i oženio, — i nalazi se u Pešti gdje čeka pasoš za prelaz preko granice.

Stogodišnjica prve srpske novine

17 januara o. g. na vrlo svečan način proslavljena je u Beogradu stogodišnjica od početka izlaza prve srpske lista u Srbiji zvanog "Novina Srpskih". — Danas se ne može ni zamisliti život bez novine; preko novina ljudi su u životnoj vezi sa čitavim svijetom, prate i saznavaju kako teče život i što se događa u dalekoj Americi, Aziji, Africi; novine se čitaju i u najzabačenijim selima. Pa eto ipak nije tako davno da nije ne samo novina, nego ni štampanih slova uopće. Nema još ni 500 godina od prve pojave štampe, a dotle su se knjige pisale rukom. Od prvih novina u današnjem smislu, koje su se najprvo pojavile u Italiji, Engleskoj, Njemačkoj i Francuskoj ima nekih trista godina, a od prvih novina u Srbiji ravno je sto godina. Istina ovo nijesu najprve novine u našem narodu, prve srpske novine izašle su u Beču 1791. Novine srpske počeli je izdavati vlada knjaz Miloša, kao službeni list, a prvi urednik bio im je Dimitrije Davidović, Srbin prečanin iz Zemuna, koji je bio knjažev sekretar za spoljne poslove. Te novine i danas izlaze pod imenom „Službene novine“.

Bogojavljenka litija u Šibeniku

Ove je godine prvi put u Šibeniku bogojavljenka litija išla do obale morskog gdje je na „mulu“ preosvešteni episkop Irinej izvršio vodoosveštenje, nakon čega je krst bačen u more. Vrljeme je bilo neobično lijepo, te je i litija i obred vodoosveštenja bio nada sve veličanstven. Naroda je također bilo vrlo mnogo.

Državni rasходи и приходи у новембру

Београдско „Време“ доноси преглед расхода и прихода у мјесецу новембру пр. године по коме излази да су државни приходи у новембру 1933 године износили 527 милијуна динара, а државни расходи 660 мил. динара. Према томе вишак прихода над расходом износи 67 милијуна.

За првих 8 мјесеци буџетске 1933/34 године износили су приходи 4.226 милијуна дин. а расходи 3.699 мил. дин. Према томе вишак прихода над расходима износи 459 мил. динара.

Извоз рибе из Далмације у Италију

Загребачки „Обзор“ јавља да је извоз рибе из Далмације у последње вријеме боље организован. Овај извоз организован је за Италију путем закупа. Недавно је један закупник закупно цјелокупни риболов на Приморју код Макарске и Метковна. Сва риба која се у том предјелу буде уловила отпремаће се у Италију. Рачуна се да ће се сваке недјеље моћи извести око 60 квинтала рибе.

Promet novosadske produktne berze u 1933 g.

Zagrebačke „Novosti“ donose iz Novog Sada da je u toku 1933 g. zaključeno na novosadskoj produktnoj berzi ukupno 15.237,50 vagona robe. Od toga prometa otpada na pšenicu 3.152,50, na kukuruz 9.882,50, na mlinske proizvode 1.503 a na ostalu robu 599 i po vagona.

U 1932 g. promet je iznosio 14.130 vagona, pa je prema tome u 1933 g. promet veći za 1.109 vagona,

Velika aktiva jugoslovenskog trgovinskog bilansa

Bečki list "Noje fraje Piese" donosi da Jugoslavenski trgovinski bilans za prvih jedanaest mjeseci 1933 g. pokazuje aktivu od pola milijarde dinara, preko 100 miliona dinara u prthodnoj godini. Povećanje se pokazuje kod uvoza sirovog pamuka i prediva, vune i prediva, lima i sirova nafte, dok je uvoz gvožđa, željezničkog materijala, hartije za štampanje, uglja, uljanog sjemenja, petroleuma i stakla opao. Kod izvoza opao je uvoz pšenice, dok je uvoz kukuruza porastao, Povećanj se pokazuje takođe i kod izvoza drveta i cementa.

Ukida se karantin za našu stoku u Grčkoj

Ministarstvo poljoprivrede primilo je izvještaj od grčkog Ministarstva poljoprivrede da je ovo izdalo nredjenje veterinarskoj inspekciji Makedonije o ukidanju karantina kome je bila podvrgnuta stoka iz Jugoslavije.

Prema tome naredisi karantin za našu stoku, koji je bio ustanovljen od grčke vlade od 15 maja 1933 g, ukida se, pa će od sada uvoz naše stoke u Grčku biti dozvoljen bez ikakvih ograničenja, a na osnovu odredaba veterinarske konvencije koja postoji između naše države i Grčke republike.

JAVNA ZAHVALA

Приликом болести, смрти и погребна нашег непрежаљеног супруга, оца и рођака

Стеве Бијелића

професора-катихете

многи су нам били од помоћи, посјетили су нас, изразили нам саучешћа и учествовали су на спроводу, па им и овим путем изражуемо нашу незаборавну захвалност.

Посебно захваљујемо господину др. Јосипу Јаблановићу, Бану Приморске бановине, и преосвештеном господину др. Иринеју Ђорђевићу, Епархијском епископу, на изразима саучешћа, као и гг. која су учествовала на спроводу: генералу г. Костићу, подбану господину Здравковићу, госп. Хрисомали-у, изасланику пресвјетлог госп. др. Бонифачића, претставнику Просвјетног одјељења бановине г. професору Триви, те гг. директорима Средњих школа: др. Гуљелму, Павковићу и Алфревићу са професорима и катихетима, претставнику Дирекције пошта г. др. Кирину са чиновницима, команданту жандармерије пук. г. Марковићу, пук. г. М. Милутићу и гг. официрима, шефу полиције госп. Магачевићу и управнику поште Сплит г. госп. Гардуну са чиновништвом; чиновницима Дирекције финансија; свештенству: високопрелагном госп. архимандриту Бједову; госп. проти Врцељу и катихети госп. Опачићу, који су мртво тијело нашег покојника опојали; госп. др. Мати Дујмовићу, и госп. др. Алеарду Краљевићу, који су за све вријеме покојникове дуге болести предано га лијечили; свештенству Духовног суда у Шибенику на прилозима у хумане сврхе; обитељима: г. Орландини, госпођи Шабан и госп. Вилуш, свима рођацима, пријатељима и цијељеном грађанству, у свему чим су нас вадужили у нашој жалости и онима који су до вјечне куће нашег милосрдног покојника испратили.

Сплит, 20 јануара 1934.

Марица уд. Бијелић,
за себе, дјецу и родбину

Jesam li poslao pretplatu?

Preštavač vjernačka „Prijatelj“ kultura matice a Sjever. Dalmačiju Stevan Prostran sekretar Matice.

Stampa Nove Štamparije — Šibenik
reistavnik Nikola Čikato.